

prima instanță, Judecătoria Cahul (sediul Central)
judecător: E. Bancov
instanța de apel, Curtea de Apel Cahul
judecători: V. Movilă, E. Dvurecenschii, N. Veleva

dosarul nr. 2ra-839/2018

ÎNCHEIERE

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Iulia Sîrcu
Ion Druță, Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Scurtu Vasilisa,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea
Municipală “Gospodăria Comunal-Locativă Cahul” împotriva Vasilisei Scurtu cu
privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 21 decembrie 2017, prin care a fost
respins apelul depus de Scurtu Vasilisa, prin intermediul avocatului Reșulschi Galina și
s-a menținut hotărârea Judecătoria Cahul, sediul Central din 04 august 2017,

c o n s t a t ă :

La 04 aprilie 2017, Întreprinderea Municipală “Gospodăria Comunal-Locativă
Cahul” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Vasilisei Scurtu cu privire la
încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că Scurtu Vasilisa este proprietara
imobilului situat pe str. M. Frunze, blocul 43, apartamentul 14, care se află în gestiunea
Întreprinderii Municipale “Gospodăria Comunal-Locativă Cahul”.

Totodată a comunicat că Întreprinderea Municipală “Gospodăria Comunal-
Locativă Cahul” prestează servicii privind deservirea fondului locativ. Pentru serviciile
prestate deservirea fondului locativ de către electricieni, meșteri, dispeceri, curățirea
locurilor publice, cheltuieli pentru întreținerea mijloacelor fixe, deservirea și reparația
curentă a sistemelor interne, apă și canalizare. Tarifele pentru prestarea serviciilor sunt
calculate din suprafața apartamentului și constituie 0,45 lei/m².

Astfel, pentru întreținerea fondului locativ al blocului nr. 43 de pe str. M. Frunze
din or. Cahul, pentru anul 2013 au fost prestate servicii pentru anul 2013 în sumă de 9
167 lei, pentru anul 2014 în sumă de 8 059 lei, pentru anul 2015 în sumă de 12 211 lei
și pentru anul 2016 în sumă de 3 990 lei. Cu toate acestea Scurtu Vasilisa se eschivează
de la plata pentru serviciile prestate.

Declară Întreprinderea Municipală “Gospodăria Comunal-Locativă Cahul” că, în conformitate cu art.25 alin. (1) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, persoanele fizice și juridice, care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sunt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturii primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator și consumator.

Articolul 51 alin. (9) din Legea cu privire la locuințe nr.75 din 30 aprilie 2015 stabilește că proprietarii caselor individuale sunt obligați să achite pentru serviciile comunale și necomunale prestate, conform contractelor încheiate direct cu prestatorii de servicii.

Reglementări similare include și Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002.

Or, Scurtu Vasilisa se folosește de serviciile prestate de reclamant, primind în acest sens lunar aviz spre achitare pentru serviciile prestate. Plata lunară pentru deservirea fondului locativ constituie 23,72 lei.

A mai indicat, că pârâta a fost informată repetat referitor la datoria acumulată, fiindu-i solicitată achitarea acesteia.

Cu toate acestea Scurtu Vasilisa refuză însă să achite datoria.

În drept își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 51 al Legii cu privire la locuințe și art. 5, 7, 38, 166-167 Codul de procedură civilă.

Solicită reclamantul încasarea din contul Vasilisei Scurtu în beneficiul său a datoriei pentru serviciile prestate în mărime de 1256,88 lei și compensarea cheltuielilor de judecată cu titlu de taxă de stat.

Prin hotărârea judecătoreiei Cahul, sediul Central din 04 august 2017, cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale “Gospodăria Comunal-Locativă Cahul” împotriva Vasilisei Scurtu cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile prestate și compensarea cheltuielilor de judecată a fost admisă parțial.

S-a încasat din contul Vasilisei Scurtu în beneficiul Întreprinderii Municipale “Gospodăria Comunal-Locativă Cahul” suma de 853,59 de lei cu titlu de datorie pentru serviciile comunale și 270 de lei cheltuielile de judecată cu titlu de taxă de stat, în total 1123,59 de lei.

La 23 august 2017 și 14 noiembrie 2017, în termen legal, Scurtu Vasilisa, prin intermediul avocatului Reșulschi Galina a depus apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea apelului și casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 21 decembrie 2017, a fost respins apelul depus de Scurtu Vasilisa, prin intermediul avocatului Reșulschi Galina și s-a menținut hotărârea Judecătoreiei Cahul, sediul Central din 04 august 2017.

La 05 februarie 2018, Curtea de Apel Cahul a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei motivate (f.d. 139).

Instanța de recurs constată că la 01 martie 2018, prin trimitere poștală, Scurtu Vasilisa a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Cahul din 21 decembrie 2017 și a hotărârii Judecătoreiei Cahul, sediul Central din 04 august 2017, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Scurtu Vasilisa la 01 martie 2018, împotriva deciziei instanței de apel din 21 decembrie 2017, este declarat în termen, în situația în care copia deciziei motivate a fost expediată părților la 05 februarie 2018, iar la materialele cauzei nu se regăsește dovada recepționării de către recurent a acesteia.

În motivarea recursului Scurtu Vasilisa, a indicat că consideră decizia instanței de apel neîntemeiată și ilegală, deoarece la emiterea acesteia instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele cauzei, nu a aplicat corect normele de drept material și a interpretat eronat legea.

A mai indicat că, nu poate fi obligată să încheie un contract de prestări servicii cu Întreprinderea Municipală “Gospodăria Comunal-Locativă Cahul”, deoarece nu se folosește de serviciile acesteia, din considerentul că are un alt loc de trai. Or, nimeni nu poate fi impus de a încheia careva acte contrar voinței sale.

În acest context a menționat că în anul 1999 a depus la Întreprinderea Municipală “Gospodăria Comunal-Locativă Cahul” o cerere, prin care a comunicat că nu locuiește în bunul imobil situat pe adresa XXXXX din or. Cahul, solicitând în acest sens eliberarea sa de la plata serviciilor comunale.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 03 aprilie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Întreprinderea Municipală “Gospodăria Comunal-Locativă Cahul”, nu și-a exercitat dreptul respectiv și nu a depus referință.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de

recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, menționează că, Scurtu Vasilisa, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare a recursului prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Scurtu Vasilisa, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Scurtu Vasilisa, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Iulia Sîrcu

judecători

Ion Druță

Galina Stratulat